

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513202203
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8513202203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanej G. G., predtým L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom AK so sídlom Sov. hrdinov 66, Svidník, v konaní o zaplatenie 813,06 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 373,40 eur spolu s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 5.8.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca a žalovaná nemajú právo na náhradu trov konania.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom zo dňa 7.5.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 813,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z dlžnej sumy od 5.8.2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu č. A1708465, zmluvu č. A1346729, zmluvu č. A5046959, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné XC/XXX/XXXX
-X-

podmienky. Na základe týchto zmlúv žalobca vypožičal žalovanej 3 kusy SIM-kariet, ktoré umožňujú žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom a SIM-karte bolo pridelené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX. V dôsledku skutočnosti, že žalovaná riadne a včas neplnila svoje povinnosti, teda neplatila cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných za obdobie marec až júl 2011, žalobca vyzval žalovanú pokusom o pokonávku zo dňa 21.7.2011 na úhradu dlžnej sumy vo výške 383,06 eur. Žalovaná na pokus o pokonávku žiadnym spôsobom nereagovala. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 5,- eur odpísaná žalobcom a preto si ju v tomto konaní neuplatňuje. Zároveň si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania z dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 5.8.2011.

Ďalej si žalobca okrem sumy za neuhradené služby uplatňuje nárok aj na zaplatenie škody vo výške 368,- eur, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón Sony Ericsson ELM vo výške 199,- eur a Sony Ericsson ELM vo výške 169,- eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala mobilný/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Ďalej si žalobca uplatnil v konaní zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 67,- eur, ktorá mu podľa jeho názoru vyplýva z uzatvorenej zmluvy č. A5046959, pretože v zmysle tejto zmluvy sa dohodol so žalovanou, že počas doby platnosti dodatku k zmluve má žalovaná nárok na poskytnutie benefitu „Majster paušál za 1,- euro“ na služby využívané prostredníctvom pridelených SIM-kariet (čl. 1 dodatku). Žalovaná sa zaviazala, že zotrvá v zmluvnom vzťahu podľa článku 5, v opačnom prípade je povinná zaplatiť zmluvnú pokutu podľa čl. 6.

Dňa 12.6.2013 písomným podaním Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. Zároveň požiadalo o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a požiadalo o priznanie náhrady trov konania. Ďalej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS uviedlo, že ak bol vo veci, do ktorej vstupuje, vydaný platobný rozkaz v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p. podáva proti nemu odpor, namieta neprijateľné a teda absolútne neplatné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky a z opatrnosti vznáša námietku premlčania voči neprijateľným zmluvným podmienkam a nekalým obchodným praktikám. Zároveň uviedol, že po doručení návrhu na začatie konania sa k týmto skutočnostiam vyjadrí.

Súd vyzval žalobcu, ako aj žalovanú, aby sa vyjadрили, či súhlasia so vstupom vedľajšieho účastníka na strane žalovanej a zároveň súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Žalobca sa k vstupu vedľajšieho účastníka nevyjadril, žalovaná sa nevyjadřila k podanej žalobe, ani k vstupu vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník elektronickým podaním zo dňa 19.7.2013 podal písomné vyjadrenie vo veci a uviedol, že vstupuje do konania, na strane žalovanej len čo sa týka zmluvnej pokuty vo výške 67,- eur a uplatňovanej náhrady škody vo výške 368,- eur. Citoval ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka

XC/XXX/XXXX

-X-

a nasl., pričom uviedol, že zmluvná pokuta vo výške 67,- eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda podmienkou neplatnou. Navyiac otázka neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej pokuty už bola judikovaná viackrát. Ďalej uviedol, že v žalobe sú spojené viaceré skutkovo a právne samostatné nároky, a nič nebránilo tomu, aby vedľajší účastník vstúpil do konania len vo vzťahu k nároku, ktorý bol voči spotrebiteľovi uplatnený nedôvodne, v rozpore so spotrebiteľským právom. Nárok za neuhradené služby považuje vedľajší účastník za dôvodný, preto sa jeho aktivita v konaní týka len zmluvnej pokuty a náhrady škody. V tejto súvislosti vedľajší účastník poukázal na ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. a uviedol, že podľa jeho názoru ide opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť nejakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil, a škoda by predstavovala stále len tú istú sumu. Podľa jeho názoru neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadřila početná judikatúra vrátane súdneho dvora EÚ. Vedľajší účastník má zato, že samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. V tomto smere vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/27/2012 zo dňa 30.5.2012, sp. zn. 3Co/17/2012 zo dňa 23.5.2012, sp. zn. 4Co/18/2012 zo dňa 7.9.2012, sp. zn. 5Co/37/2012 zo dňa 12.7.2012, sp. zn. 13Co/72/2012 zo dňa 18.10.2012, sp. zn. 16Co/33/2012 zo dňa 16.4.2012, sp. zn. 18Co/34/2012 zo dňa 16.8.2012 a sp. zn. 19Co/40/2012 zo dňa 23.8.2012. Poukazujúc na uvedené navrhol žalobu v časti týkajúcej sa zaplatenia zmluvnej pokuty a náhrady škody zamietnuť a zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že v predmetnej veci sa jedná o drobný spor v zmysle ust. § 200ea O.s.p. súd v súlade s ust. § 115a ods. 2 O.s.p. dňa 6.9.2013 vyvesil na úradnej tabuli súdu oznámenie, že vo veci účastníkov konania bude dňa 15.11.2013 vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a v uvedený deň súd tento rozsudok aj vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žalobného návrhu, zmluvou o pripojení č. A1708465-001 zo dňa 5.1.2005, zmluvou o pripojení č. A1346729 zo dňa 25.5.2004, zmluvou o pripojení č. A5046959 zo dňa 1.6.2010, ako aj dodatkami k týmto zmluvám, prílohou č. 1 dodatku k zmluve, pokusom o pokonávku zo dňa 21.7.2011, priloženými faktúrami, ako aj všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a zistil, že skutkový stav zodpovedá stavu, ako ho opísal žalobca vo svojom návrhu a ako je vyššie uvedené.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

XC/XXX/XXXX

-X-

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003. Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003. Z.z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003. Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4, Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len

"neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

XC/XXX/XXXX

-X-

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1, 3 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania a kde je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pokiaľ ide o časť návrhu týkajúceho sa zaplatenia hovorného, súd mal z predložených zmlúv o pripojení a z faktúr preukázané, že žalobca umožnil žalovanej využívať svoje služby, ktoré žalovaná aj využívala, avšak za tieto služby za obdobie marec 2011 až júl 2011 nezaplatila, čím porušila svoje povinnosti vyplývajúce pre ňu zo zmlúv o pripojení, dodatku k jednej z nich a všeobecných podmienok. Celková suma vyfakturovaných služieb predstavovala 383,06 eur. Žalobca po pokuse o pokonávku odpísal časť pohľadávky žalovanej a to vo výške 5,- eur, teda predmetom boli uplatnené neuhradené služby vo výške 378,06 eur. Súd priznal žalobcovi sumu za neuhradené služby vo výške 373,40 eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 5.8.2011 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka uplatnených poplatkov za upomienky za oneskorené platby vo výške 2 x 2,33 eur v zmysle vystavených faktúr, tento nárok súd žalobcovi nepriznal z dôvodu, že tento nepreukázal vznik takéhoto nároku, keďže zo samotných zmlúv takýto nárok žalobcu nevyplýva a žalobca nepredložil iný dôkaz preukazujúci dôvodnosť požadovaného nároku na zaplatenie poplatku za upomienku za oneskorené platby (cenník).

Je nepochybné, že v danom prípade pri uzatváraní zmlúv o pripojení vystupoval žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, kým žalovaná podpisovala zmluvu a využívala služby ako fyzická osoba nepodnikateľ, teda ako spotrebiteľ. Žalobca právo na zmluvnú pokutu sa teda odvíja od spotrebiteľskej zmluvy, ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, čo je súdu známe z úradnej činnosti. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou

XC/XXX/XXXX

-X-

práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda

také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednanie obsiahnuté v zmluve o pripojení, resp. dodatku k nej týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva jej vzťah aj k úrokom z omeškania, t.j. že zmluvná pokuta obstoí aj popri uplatňovaných úrokoch z omeškania. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Súd je názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta je alebo nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 odst. 4 písm. k Občianskeho zákonníka). Kladie sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávani vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

V danej veci zmluvnú pokutu tak ako je dojednaná v zmluve o pripojení považuje súd ako neprimeranú sankciu, a to s poukazom na niektoré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezapltenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje).

XC/XXX/XXXX

-X-

Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov i osobitná úprava v Občianskom zákonníku, a to v § 52 a nasl. stanovení Občianskeho zákonníka a neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednaní, nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka a túto zmluvnú pokutu upraviť. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu.

Súd navyiac poukazuje na fakt, že z úradnej činnosti (tak vlastnej, ako aj iných súdov) vo viacerých prípadoch došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb žalobcu o plnenie z rovnakých zmluvných pokút dohodnutých za podobných podmienok.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu

neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Obč.zák. zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Obč. zák.; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku.

Skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanej zľavnený telefón, resp. že jej umožnil na základe dodatku k zmluve kúpu za ním určenú zníženú kúpnu cenu súd považuje sú za prejav jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie zamerané výhradne na účel získania klientov. Súd má za to, že žalobca nemá ani právo na náhradu škody vo výške dotácie poskytnutej žalobcom na nákup mobilného zariadenia samo osebe takéto práva nezakladá, keďže zákon v prípade vzniku zodpovednosti za škodu presne vymedzuje podmienky takéhoto zodpovednostného vzťahu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobu v časti týkajúcej sa zaplata zmluvnej pokuty a náhrady škody ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania v časti v ktorej bolo konanie zastavené súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta, tak že žalobca z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania späťvzatím XC/XXX/XXXX
-X-

žaloby, preto je povinný nahradiť trovy konania žalovanej, čo v podstate možno považovať za neúspech žalobcu vo veci.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca požadoval zaplata sumy v celkovej výške 813,06 eur, úspešný bol v časti 373,36 eur, v časti týkajúcej sa sumy 439,66 eur (4,66 eur platba za upomienku, 67,- eur zmluvná pokuta, 368,- eur škoda) bol návrh zamietnutý. Žalobca bol teda úspešný v cca 45,92 % eur (373,36 eur vo vzťahu k uplatnenej sume 813,06 eur), žalovaná v cca 54,08 %, čiže úspech žalovanej prevyšoval úspech žalobcu o 8,16 % a v tomto rozsahu by mala právo na náhradu trov konania.

Úspech žalovanej bol v konaní nepatrný, preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Trovy konania prislúchajú i vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane žalovanej a ktorý vstúpil do konania v časti zmluvnej pokuty a škody uplatnených žalobcom.

Vedľajší účastník si uplatnil trovy konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie zastúpenia a podanie vyjadrenia z 19.7.2013, 1 úkon vo výške 31,53 eur, 2 x režijný paušál vo výške 7,81 eur a 20% DPH z odmeny a režijných paušálov, celkom vo výške 94,42 eur.

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy SR je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní úspeš, má zásadne právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy ktoré zaplatil

vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Základným predpokladom, za splnenie ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania (v danom prípade vedľajšiemu účastníkovi), je však i účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle vyššie uvedeného čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelne vynaloženie alebo ochranu práva, sa však nemôžu posudzovať ako celok, a aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Súd však s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu a to najmä na tú skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu (bez toho, aby sa so žalovaným kontaktoval) a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania, nepovažoval jeho trovy za účelne vynaložené. Súd poukazuje i na skutočnosť, že cieľom

XC/XXX/XXXX

-X-

Združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľa, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj zastupovanie spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Samotné Združenie je vytvorená za účelom ochrany spotrebiteľa a teda je spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa. Súd uznáva, že Združenie má právo zvoliť si pri účasti v konaní právneho zástupcu, avšak takto vynaložené finančné prostriedky súd nepovažuje za účelne bránenie právo samotného účastníka v konaní.

Súdu je zrejmé z mnohých konaní vedených nielen na tunajšom súde, že vedľajší účastník, zastúpený advokátom, vstupuje hromadne do začatých konaní, pričom jeho prvé podanie spočíva v oznámení o vstupe do konania, v žiadosti o zaslanie návrhu a v uplatnení trov konania a následné úkony sú obsahovo totožné námietky v závislosti od predmetu konania.

Vychádzajúc z účelu, pre ktorý vznikol vedľajší účastník a ktorý chce naplňať je zrejmé, že aj bez právneho zastúpenia je (resp. mal by byť) vedľajší účastník materiálne, personálne aj odborne spôsobilý na zastupovanie účastníkov - spotrebiteľov bez právneho zastúpenia (minimálne v právne nenáročných konaniach). Z tohto pohľadu potom súd náhradu trov právneho zastúpenia súd nepovažuje za účelne vynaložené trovy konania, ktorých náhrada by vedľajšiemu účastníkovi prislúchala. Súd pritom vychádzal aj z toho, že úkon príprava a prevzatie zastúpenia vykonáva právny zástupca vedľajšieho účastníka bez toho, aby mal vedomosť o predmete konania, teda právny zástupca sa ani nemohol pripraviť sa na právne zastúpenie, keďže nemal vedomosť o predmete konania. Pokiaľ ide o vyjadrenie zo dňa 19.07.2013, ktorý je de facto obsahovo totožný s vyjadreniami v iných konaniach, súdu je z úradnej činnosti známe, že vedľajší účastník, resp. jeho právny zástupca, má vyhotovených pár vzorov, v ktorých dopĺňa len meniace sa údaje (napr. pri úverových zmluvách v drvivej väčšine namieta premlčanie, pri mobilných operátoroch namieta zmluvné pokuty a pod.). Tieto námietky pritom vo veľkej väčšine prípadov nie sú právne zložité.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto

súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností, t.j. nebol vopred vylúčený z voľby možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta. Súd však neporušil tým, že vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ich nepovažoval za účelne vynaložené, keď

neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03).

Vzhľadom na uvedené súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia ako neúčelné nepriznal, keďže vedľajšiemu účastníkovi iné trovy nevznikli súd vyslovil, že mu právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

XC/XXX/XXXX

-XX-

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.